

חסידות

Chasidus

קונטרס ענינה של תורת החסידות
מכ"ק אדמו"ר נשיא דורינו

On the Essence of Chasidus,

Delivered by The Lubavitcher Rebbe,
on the Chasidic holiday of Yud-Tes Kislev 5726 (1965).

— CHAPTERS 18-19 —

Translated by **Rabbi Heschel Greenberg & Susan Handelman;**

Edited by **Rabbis Zalman Posner & A.D. Sufrin.**

Revised by **Rabbis Ari Sollish, Avraham Vaisfiche & Yosef B. Friedman.**

Published as part of the **Chasidic Heritage Series** by **Kehot Publication Society.**

Reprinted with permission.

To Purchase the book, Please visit kehot.com

Soul WORDS

חיינו
CHAYENU

DAILY TORAH STUDY. DELIVERED.

הי

“THE BEGINNING IS WEDGED IN THE END”: ESSENCE IS FOUND IN ACTION

על פי הנ"ל (תחלת סעיף י"ז) יוכנו דברי רבותינו נשיאינו, שאמרו על כמה מעלות פרטיות שבחסידות שזהו ענינה של החסידות (כנ"ל בתחלת השיחה). כי אף שמעלות אלו הן רק מסתעפות ממהות החסידות (כנ"ל שם), מכל מקום, על ידן דוקא מתבטאת (עצמות) מהותה. כי ההוראה על ענין "עצמי" הוא ש"מפעפע" ומחדיר ונמצא בכל הפרטים, עד לפרט היותר קטן (וכנ"ל בענין ההפרש שבין "גילוי" ל"עצם").

ועל פי הכלל שגעוץ תחלתו בסוף דוקא, הרי כל מה שהחסידות נמשכת בכחיה תחתונה יותר, עד להפיכת טבע נפש הבהמית "חוצה" שבאדם. ולמטה יותר – ברור חלקו בעולם, "חוצה" שמחוץ להאדם] – מתבטא אז ביותר עצם מהותה.

ולכן הדגיש כבוד קדשת מורי וחמי אדמו"ר בכמה וכמה משיחותיו, שכל ענין שלומדים בחסידות צריך להביאו בפועל, כי על ידי העבודה בפועל דוקא תופסים במהות החסידות.

With all the foregoing in mind (the beginning of Chapter XVII), we can now understand the words of our Chasidic masters when they said that certain particular qualities of Chasidus constituted the essential idea of Chasidus (as discussed earlier at the beginning of this discourse). Though these specific qualities are only the ramifications of Chasidus (as explained there earlier), nevertheless, particularly through them is (the essence of) the nature of Chasidus expressed. For the indication of "essence" is that it "penetrates" and pervades and is found in all the particulars, to the smallest detail (as explained previously in the discussion of the difference between "manifestation" and "essence").

And according to the general principle that "the beginning is wedged specifically in the end," the more that Chasidus is extended and diffused into the lowest level, even to transforming the nature of the animal soul itself (which is the "outside" [*chutza*] within the person; and even lower—through the purifying [*birur*] of one's portion in the world, which is the "outside" that is external to a person) —the more the essence of its nature is pointedly expressed.

Therefore, the Rebbe, my sainted father-in-law [R. Yo-sef Yitzchak Schneersohn] stressed in so many of his talks that every idea which we learn in Chasidus must be carried out in action, because only through actual Divine service do we grasp the essential nature of Chasidus.

יט

TORAH AND THE TRANSFORMATION OF THE EVIL INCLINATION

כמו שבחינת ה"אין סוף" שבחסידות הוא בכללות גם בכל חלקי התורה (כנ"ל סעיף ג), כן גם ביטוי האין סוף על ידי המושכותו להתחתון ביותר – להפוך גם אותו ולעשותו כלי לאלקות, הוא גם

Now just as the infiniteness, the *Ein Sof* quality, that is found in Chasidus is *generally* also to be found in all parts of the Torah (as explained previously in Chapter III), similarly, the expression of *Ein Sof* through its extending to the lowest level—to transform and make even that a vessel for Divinity—is found generally

בְּכָל־לֹט הַתּוֹרָה (אֲלֵא שֶׁעִיקַר הָעֲנִין
הוא בְּחַסִּידוּת).

וְזֶהוּ מֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּנוֹם
לְבִרְכָה "בְּרֵאתִי יֵצֵר הָרָע פְּרֵאתִי
לֹא תוֹרָה תִּבְלִין". דְּלִכְאוּרָה תְּמוּנָה:
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, עוֹלָם הַזֶּה הוּא
הַיֹּתֵר תַּחְתּוֹן "שְׂאִין תַּחְתּוֹן לְמַטָּה
מִמֶּנּוּ". וְעוֹלָם הַזֶּה גּוֹפֵא – הַיֵּצֵר
הָרָע מֵתַחַרְטֵם עָלָיו הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁבְרָאוּ. וּמִכֵּיּוֹן שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲפִילוֹ
עוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים הֵם כְּלֵא חֲשִׁיב
לְגַבֵּי הַתּוֹרָה (וְלִכֵּן, בְּשִׁשִּׁיבַח דְּוֹד אֵת
הַתּוֹרָה בָּזָה שֶׁכָּל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים תְּלוּיִים בְּדִקְדוּק מִצְוָה אַחַת
שֶׁל תּוֹרָה, נִעְנָשׁ עַל זֶה), הָרִי מִכָּל
שֶׁבֶן וְקַל וְחֹמֶר שֶׁלְכַאוּרָה אֵין שׁוּם
מְקוֹם לֹמַר שֶׁבְּרֵיאַת הַתּוֹרָה הוּא
בְּכָדֵי שֶׁתִּהְיֶה תִּבְלִין לְהַיֵּצֵר הָרָע?

וְעַל פִּי הַנ"ל מוּבֵן: עֲצֵם הַתּוֹרָה
שֶׁמֵּיוֹחֶדֶת בְּעֲצֵמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, מֵתַבְּטֵא
דִּיקָא בָּזָה שֶׁהִיא תִּבְלִין לְהַיֵּצֵר הָרָע,
מִכֵּיּוֹן שֶׁהִבָּח לְתַבֵּל אֵת יֵצֵר הָרָע
וְלְהַפְּכוֹ לְטוֹב, הוּא מִצֵּד עֲצֵמוֹתָיו
יִתְבָּרֵךְ דִּיקָא.

וְהַבִּיאוֹר בָּזָה: כָּל הַגִּילּוּיִים, גַּם הַיֹּתֵר
נְעִלִים, לְהַיֹּתֵם מוּגְדָרִים בְּגֵדֵר אֹר
וְגִילּוּי, הָרִי מִצִּיאוֹת הָרָע – הַיִּפְךָ
הָאֹר – מִנְגֵד אֵלֵיהֶם, וּבְמִילָא,
אֵין בִּיבְלָתָם לְהַפְּכוֹ לְטוֹב (כִּי אֵם
לְהַלְחֵם בּוֹ וְעַד – שֶׁיִּבְטַל לְגַמְרִי). וְרַק
עֲצֵמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא פְּשוֹט בְּתַכְלִית
הַפְּשִׁטוּת וּמוֹשְׁלָל מִכָּל הַצִּיּוּרִים וְגַם
אֵין שְׂיִיד שׁוּם מִנְגֵד אֵלָיו, וּבְמִילָא –
בִּיבְלָתוֹ לְשַׁנּוֹת וְלְהַפְּכוֹ לְטוֹב.

throughout the Torah (though it is primarily found in Chasidus).

And this is what our Sages meant when they said about G-d, "I created the *Yetzer Hara* [Evil Inclination] and I created the Torah to be as spices for it." At first glance, though, this statement is perplexing: Of all the worlds, this material world is the very lowest—"there is none lower than it." And within this lowly world of physical matter, the lowliest is the Evil Inclination, of which the Talmud observes, "G-d 'regrets' creating it." Furthermore, all the worlds, even the Supernal Worlds, are utterly insignificant in relation to the Torah. (Therefore, when King David praised the Torah for the reason that all the worlds above and below depend on one minute commandment of it, he was punished.) How much more so, then, does there seem to be no meaning at all in the statement that the Torah was created to be "spices" for the Evil Inclination?

According to our earlier discussion, however, this statement can be understood: The essence of the Torah—that it is united with the Essence of G-d—is expressed precisely in its being *spices* for the Evil Inclination, for the power to "spice" the *Evil* Inclination, and moreover, transform it to *good*, can come only from the Essence of G-d.

The explanation of this idea is that all the states of revelation, even the most sublime, are restricted by the limitations inherent in the forms of "light" and "revelation"; thus, the existence of evil, which is the opposite of "light," can stand in contrast and opposition to them. Consequently, it is not within their power to transform the evil to good (but only, rather, to wage war against evil until it is completely destroyed). Since, however, the Essence of G-d is "Simple" with an absolute "Simplicity" and exclusive of all forms, nothing can stand in contrast to and oppose Him; hence, He alone has the power to change evil and transform it to good.

וְהוּ גַם בֵּן מֵה שֶׁבְּחֵינֵת הַתּוֹרָה
 הַמְּיוֹחֶדֶת בְּעֲצָמוֹתוֹ וְתַכְרֵד נֶאֱמַר
 "מִשְׁחֶקֶת לְפָנָיו": שְׂחֹק (וְתַעֲנוּג)
 שְׁלֹמֵעָלָה בָּא עַל יְדֵי בִירוֹר וְתִיקוּן
 הַחֹשֶׁךְ - אֶתְהַפְּכָא חֹשֶׁךְ לְגִהוּרָא.
 וְהוּ "מִשְׁחֶקֶת לְפָנָיו": דְּוָקָא עַל יְדֵי
 בְּחֵינֵת אֶתְהַפְּכָא חֹשֶׁךְ לְגִהוּרָא -
 "מִשְׁחֶקֶת" - שְׁבִתּוּרָה, מִתְבַּמְּאֵת
 בְּנִימְיוּתָהּ כְּמוֹ שֶׁהִיא מְיוֹחֶדֶת
 בְּנִימְיוּת אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא -
 "לְפָנָיו".

For this reason, too, the level of Torah which is united with the Essence of G-d is described as "a *delight* before Him": Delight (and pleasure) above is caused by the purification and amelioration of *darkness*—the transformation of darkness to light. And this is the meaning of "a delight before Him": Only through the transformation of darkness to light—the "delight" of Torah—is the innermost aspect [*pnimiyut*] of the Torah expressed, as it is united with the innermost aspect of the *Or Ein Sof*—which is the meaning of "before Him."